

Izvori materijala za Radnu svesku

1-7. NOVEMBRA

BLAGO IZ BOŽJE REČI | ISUS NAVIN 18-19

„Jehova je mudro podelio zemlju svom narodu“

it-1-E 359 ¶1

Granice

Izgleda da su na podelu zemlje među plemenima uticala dva faktora: rezultat koji se dobio bacanjem žreba i veličina plemena. Po svemu sudeći, žrebom je približno određivano gde će se nalaziti područje svakog plemena, da li će biti na severu ili jugu, na istoku ili zapadu, pored mora ili u planinskom području. Jehova je vodio podelu zemlje pomoću žreba i time je sprečio da među plemenima dođe do ljubomore i sukoba (Psl 16:33). Na taj način se pobrinuo i da se ispuni proročanstvo iz Postanka 49:1-33, koje je Jakov izgovorio pred kraj svog života.

it-1-E 1200 ¶1

Nasledstvo

Zemlja koju su izraelska plemena dobila u nasledstvo. Jehova je dao Izraelcima zemlju u nasledstvo i rekao je Mojsiju koje će biti njene granice (Br 34:1-12; IN 1:4). Mojsije je odredio koje će područje pripasti Gadovom plemenu, Ruvimovom plemenu i polovini Manasijinog plemena (Br 32:33; IN 14:3). Kasnije su Isus Navin i Eleazar žrebom razdelili zemlju ostalim plemenima (IN 14:1, 2). U skladu s Jakovljevim proročanstvom iz Postanka 49:5, 7, Simeon i Levije nisu dobili zasebno područje u nasledstvo. Simeonovi potomci dobili su deo područja Judinog plemena, uključujući i izdvojene

gradove (IN 19:1-9), dok je Levijevo pleme dobilo 48 gradova širom Izraela. Jehova je Levitima poverio službu kod svetog šatora i rekao je da će on biti njihovo nasledstvo i da će dobijati desetak od svega za službu koju budu obavljali (Br 18:20, 21; 35:6, 7). Područje svakog plemena bilo je razdeljeno porodicama koje su pripadale tom plemenu. S vremenom, kako bi broj porodica rastao, zemlja koju bi sinovi dobijali u nasledstvo delila bi se na sve manje parcele.

it-1-E 359 ¶2

Granice

Nakon što se žrebom odredilo gde će koje plemе biti, trebalo je odrediti koliko će zemlje dobiti. To je zavisilo od drugog faktora: njegove veličine. „Žrebom razdelite zemlju u nasledstvo po svojim porodicama. Većim grupama dajte veće nasledstvo, a manjim grupama dajte manje nasledstvo. Svaka grupa neka dobije u nasledstvo ono što joj žrebom bude određeno“ (Br 33:54). Pozicija određena žrebom se nije mogla menjati, ali veličina zemlje jeste. Na primer, Judino plemе je dobito prevelik deo zemlje, pa je jedan deo dat Simeonovom plemenu (IN 19:9).

Pronađimo dragulje u Božjoj Reči

it-1-E 359 ¶5

Granice

Zapis o podeli područja zapadno od Jordana pokazuje da je najpre bio bacan žreb za Judino pleme (IN 15:1-63), za Josifove potomke (Jefremovo pleme) (IN 16:1-10) i za polovicu Manasijinog plemena koja se naselila zapadno od Jordana (IN 17:1-13). Navedeno je koje su granice njihovih područja i nabrojani

su gradovi koji će im pripasti. Nakon toga, izraelski logor je premešten iz Galgala u Silom i izgleda da je podela zemlje na neko vreme prekinuta (IN 14:6; 18:1). U Bibliji ne piše koliko je taj prekid trajao, ali Isus Navin je na kraju prekorio preostalih sedam plemena zbog toga što su oklevala da zauzmu ostatak zemlje (IN 18:2, 3). Postoji nekoliko objašnjenja zašto su tako postupili. Neki komentatori smatraju da Izraelci nisu žurili sa osvajanjem preostalog područja jer su imali bogat plen od prethodnih osvajanja i nisu bili u neposrednoj opasnosti od napada Hananaca. Moguće je da su odlagali taj pohod i zbog toga što su znali da će se ponegde suočiti sa žestokim otporom neprijatelja (IN 13:1-7). Osim toga, taj deo Obećane zemlje nisu poznavali tako dobro kao područja koja su već osvojili.

8-14. NOVEMBRA

BLAGO IZ BOŽJE REČI | ISUS NAVIN 20-22

Pronadimo dragulje u Božjoj Reči

it-1-E 402 ¶3

Hanan

Iako su mnogi Hananci preživeli izraelski pohod i izbegli porobljavanje, moglo se reći da je „Jehova dao Izraelu svu zemlju za koju se zakleo njihovim precima da će im je dati“, da im je dao „mir na svim njihovim granicama“ i da „od svih dobrih obećanja koja je Jehova dao izraelskom narodu nije ostalo neispunjeno nijedno obećanje, sva su se ispunila“ (IN 21:43-45). Svi okolni narodi su bili u strahu od Izraelaca i zato nisu predstavljali opasnost po njih. Bog je ranije rekao da će terati Hanance

„malo-pomalo“, da se divlje životinje ne bi namnožile ako bi zemlja iznenada opustela (Iz 23:29, 30; Pz 7:22). Hananska vojska je bila mnogo bolje opremljena i imala je bojna kola s gvozdenim oštricama, ali to nije bio razlog što Izraelci nisu uspeli da osvoje određena područja niti je to značilo da Jehova nije ispunio svoje obećanje (IN 17:16-18; Su 4:13). Izraelci su pretrpeli neke poraze zbog toga što su bili neposlušni Jehovi (Br 14:44, 45; IN 7:1-12).

15-21. NOVEMBRA

BLAGO IZ BOŽJE REČI | ISUS NAVIN 23-24

„Poslednji saveti Isusa Navina Izraelcima“

it-1-E 75

Savez

Situacija je bila potpuno drugačija kad su Izraelci ušli u Obećanu zemlju, Hanan. Svetišnji Bog im je tu zemlju dao u posed, kao što je obećao njihovim precima. Prema tome, oni u toj zemlji nisu bili stranci i Jehova im je zabranio da sklapaju saveze s paganskim narodima koji su živeli u njoj (Iz 23:31-33; 34:11-16). Rekao im je da ne žive kao narodi koje će on isterati pred njima već da se drže njegovih zakona i odredbi (Le 18:3, 4; 20:22-24). Posebno ih je upozorio da ne sklapaju brakove s pripadnicima tih naroda. Stupanjem u brak s paganskim ženama zbljžili bi se i s njihovim rođacima, zbog čega bi mogli potpasti pod uticaj njihove religije. To bi za njih bila zamka koja bi ih odvela u otpadništvo (Pz 7:2-4; Iz 34:16; IN 23:12, 13).

13-19. DECEMBRA

BLAGO IZ BOŽJE REČI | SUDIJE 8-9

Pronađimo dragulje u Božjoj Reči

it-1-E 753 ¶1

Efod, I

Gedeon je napravio efod u želji da proslavi pobedu nad Madijancima i da oda čast Jehovi koji je dao Izraelcima tu pobedu. Ali efod je postao „zamka Gedeonu i njegovoј porodici“ jer su mu se Izraelci klanjali i tako su postali neverni Jehovi (Su 8:27). Međutim, Biblija ne kaže da mu se i Gedeon klanjao. On je ubrojan među verne Jehovine sluge iz prethrišćanskog doba, koje je apostol Pavle opisao kao veliki oblak svedoka (Jev 11:32; 12:1).

20-26. DECEMBRA

BLAGO IZ BOŽJE REČI | SUDIJE 10-12

„Jeftaj – čovek kom je Jehova bio najvažniji“

it-2-E 27 ¶2

Jeftaj

Jeftaj je bio preduzimljiv čovek i pokazao se kao odličan vođa. Poslao je glasnike amonskom kralju i poručio mu da nema pravo da napada izraelsku zemlju. Kralj mu je odgovorio da su zapravo Izraelci ti koji su uzeli amonsku zemlju (Su 11:12, 13). Iz Jeftajevih reči se vidi da on nije bio samo običan ratnik nego je i dobro poznavao istoriju, posebno ono što je Bog činio za svoj narod. Opovrgao je tvrdnje amonskog kralja, navodeći da (1) Izraelci nisu napadali Amonce, Moavce i Edomce (Su 11:14-18; Pz 2:9, 19, 37; 2Le 20:10, 11); (2) u vreme izraelskog osvajanja

sporno područje nije pripadalo Amoncima već Amorejima, čijeg je kralja Siona i njegovu zemlju Bog dao Izraelcima; (3) Izraelci već 300 godina žive na tom području i Amonci nisu osporavali njihovo pravo na to, pa nemaju opravdan razlog ni da to čine sada (Su 11:19-27).

it-2 27 ¶3

Jeftaj

Jeftaj je otkrio da je suština problema zapravo verske prirode. Rekao je da je tu zemlju Jehova dao Izraelcima i da oni zato neće dati nijednu njenu stopu narodu koji služi lažnom bogu. Nazvao je Hemosa amonskim bogom. Neki smatraju da to nije tačno. Istina je da je Hemos bio moavski bog, a Melhom amonski. Ali to su bili bratski narodi i služili su mnogim bogovima. Čak je i Solomon pod uticajem svojih žena tuđinki naveo Izraelce da se klanjaju Hemusu (Su 11:24; 1Kr 11:1, 7, 8, 33; 2Kr 23:13). Nadalje, neki izučavaoci smatraju da ime „Hemos“ znači „pobednik, osvajač“ (Videti *Gesenius's Hebrew and Chaldee Lexicon*, preveo S. Tredželes, 1901, str. 401). Moguće je da je Jeftaj spomenuo tog boga jer su Amonci njemu pripisivali zaslugu za to što su pobedili druge narode i osvojili njihovu zemlju.

Pronađimo dragulje u Božjoj Reči

it-2-E 26

Jeftaj

Jeftaj nije bio vanbračni sin. To što u Bibliji piše da je Jeftajeva majka bila bludnica, to jest prostitutka, ne znači da je on bio vanbračno dete. Njegova majka je bila prostitutka pre nego što se udala za njegovog oca Galada. I Rava je bila prostitutka, ali se

kasnije udala za Salmona (Su 11:1; IN 2:1; Mt 1:5). Postoji više dokaza da Jeftaj nije bio vanbračni sin. Na primer, njegova polubraća, sinovi Galadove prve žene, oterali su ga da ne bi delili nasledstvo s njim (Su 11:2). Osim toga, Jeftaj je kasnije postao vođa ljudi iz Galada (a njegova polubraća su po svemu sudeći bila najistaknutija među njima) (Su 11:11). Nadalje, prinosio je žrtve Bogu u svetom šatoru (Su 11:30, 31). Vanbračni sin ne bi mogao da učini ništa od toga, jer je u Zakanu bilo jasno rečeno: „Vanbračni sin ne može biti deo Jehovinog zbora. Ni do desetog kolena niko od njegovih potomaka ne može biti deo Jehovinog zbora“ (Pz 23:2).